

عنوان مقاله:

اثر بخشی مواجهه درمانی روایتی بر بهبود علائم پس آسیبی، واکنش پذیری بین فردی و عواطف منفی در جانبازان مبتلا به اختلال استرس پس از ضربه: یک مطالعه آزمایشی مورد منفرد

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی نظامی، دوره 14، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

بهنود خرسند نوبهار - گروه روانشناسی و علوم تربیتی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه خاتم، تهران، ایران

رسول روشن - گروه روان شناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

آناهیتا خدابخشی کولایی - گروه روان شناسی و علوم تربیتی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه خاتم، تهران ایران

خلاصه مقاله:

یکی از رایج ترین آسیب های ناشی از جنگ، ابتلا افراد به اختلال استرس پس از سانحه است. هدف از پژوهش حاضر تعیین اثر بخشی مواجهه درمانی روایتی بر بهبود علائم پس آسیبی، واکنش پذیری بین فردی و عواطف منفی در جانبازان مبتلا به اختلال استرس پس از سانحه می باشد. روش این پژوهش یک مطالعه تک آزمودنی و از نوع AB بود. جامعه آماری را جانبازان مبتلا به اختلال استرس پس از سانحه که در بیمارستان روان پزشکی صدر شهر تهران در سال ۱۴۰۰ بستری بوده اند، تشکیل دادند. ۴ شرکت کننده با گمارش تصادفی انتخاب شدند که ۳ نفر در گروه آزمایش و ۱ نفر به عنوان فرد کنترل مشخص شدند. اجرای مداخله به صورت هفتگی و به مدت ۸ جلسه ۴۵ دقیقه ای برگزار شد. در این پژوهش از ابزار های، پرسشنامه می سی سی پی، مقیاس عواطف منفی ۲۱-DASS و مقیاس واکنش پذیری بین فردی استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از تحلیل نموداری، درصد بهبودی بالینی و شاخص تغییر پایا استفاده شد. نتایج پژوهش نشان داد که درصد بهبودی بالینی معنادار برای هر سه آزمودنی بالای ۵۰ درصد و شاخص تغییر پایا در هر سه آزمودنی بیشتر از ۱.۹۶ می باشد و یافته های تحقیق نشان داد که تفاوت معناداری بین میانگین برآورد شده ی نمرات پس آزمون علائم پس آسیبی، واکنش پذیری بین فردی و عواطف منفی در بین دو گروه آزمایش و گواه وجود دارد. از این مداخله ی درمانی در جهت بالا بردن سطح عملکرد و کاهش عواطف منفی افراد مبتلا به اختلالات تروما می توان استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

مواجهه درمانی روایتی، علائم پس آسیبی، واکنش پذیری بین فردی، عواطف منفی، جانبازان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1888255>

